

KADIN OLMAK

F. Derya Sevinçli

27

Doğduğumuz andan itibaren 5-0 geriden başladığımız bir hayat, serüvenimiz. Kimimiz cinsiyetimiz yüzünden istenmeyen bebek ilan edilerek hayata gözlerimizi açıyoruz... "Bir erkek doğuramadın, soyumuzu devam ettiremedin" baskısına maruz kalan anneler... "Kadın olmak zor zanaat azizim" ile başlayan türlü türlü edebiyat eserlerinin yazılıp çizildiği, toplumsal baskılar yüzünden sürekli engellenen kadın olmak!

Düzgün otur, kahkaha atma, edepli davran, küfürlü konuşma, hamile halinle sokaklarda gezme(!) gibi birbirinden mantıklı(!) kurullarla kısıtlanan hayat bize gerçekten çok zor... Toplumun bize biçtiği hayat sahnesindeki rolümüzün dışına çıkıp özgün karakterlere dönüştüğümüz anda, sıfat tamlamalarımız cici kız, tatlı kızdan farklı yönlerle dönüş

yapıyor. Peki, neden bu kadar kadınlardan korkuluyor?

Bu korkunun temelinde erkek egemen toplum yapısı inancı var. Erkek egemen toplumda erkeğin sözü geçer, erkek daima üstündür ve bu yapı çoğunlukla da birçok kadın tarafından irdelenmeden, nedenleri araştırılmadan kabul edilir. Bu yüzden erkek ne yaparsa yapsın sebebi biz kadınlardır(!). Erkek karısını aldatır, bahanesi çok basit: "Karım beni mutlu etmiyor." Aldatılan kadınların da hesap sorduğu adres kocası değil, kocasını ayartan kötü kadın... Erkek karısını öldürür, bahanesi bu sefer daha da basit: "Karımın gözü dışarıdaydı"...

Erkek egemen toplum baskı açısının nedenleri 3 başlıkta incelenmiştir:

- Aile Faktörü
- Eğitim Sistemi

• Toplumsal Baskılar

Kadın, annelik görevinin verdiği sorumluluk itibarı ile çocuk gelişiminde önemli bir konuma sahiptir. Anne özellikle erkek çocuğuna, kadına ve kadın haklarına saygı ve kadın-erkek hak eşitliğini benimsetmelidir. Erkek egemenliğin doğal olduğu bilinçaltı mesajıyla büyütülen erkek çocuklar gelecekte bunu hayatının her alanında uygulayacaktır. Baba ise erkek çocuğun gözünde bir rol modeldir. Babanın eşine ve diğer kadınlara karşı davranışları erkek çocuk için örnek teşkil eder. Ebeveynler genellikle kız çocuklarını erkek çocuklarına göre daha pasif, özgüvensiz ve hayatta hep geri planda kalması gerektiği mesajı ile yetiştirilirler. Hem annenin hem babanın bilinçaltısındaki ataerkil toplum yapısı inancı ve "Soyun devamını erkek sağ-

lar” düşüncesi aile faktörünün oluşmasına temel oluşturur.

Eğitim sisteminde ise cinsiyete göre koşullandırılmış belli başlı meslekler vardır. Kız çocuklara çocukluk döneminden itibaren okuyup büyük adam(!) olmaktan ziyade ev hanımı olup çocuklarını büyütmeye fikri aşılacaktır. “Kadınların çalışmasına karşıyım”, “Kadının saçı uzun akli kısadır” gibi eril söylemler kadını toplumsal hayattan dışlayarak ikinci plana atmaya, değersizleştirmektedir. Kadınların özgürlük kazanmasının ekonomik özgürlük kazanmaktan geçtiğinin farkında olan ataerkil bakış açısına sahip toplumsal yapı, kadının düşüncelerini çerçeveleyerek baskı altına almaya çalışmaktadır.

Toplumsal kalıplar ise erkek egemen bakış açısının oluşmasının temel taşıdır. Oluşturulmuş basmakalıpların dışına çıkmaya çalışan veya hayattaki yerini sorgulamaya başlayan kadınlar, türlü işkencelerle susturulmaya çalışılmış, baskı altına alınmıştır.

Yüzyıllardan beri süregelen kadın-erkek cinsiyet ayrımcılığı, uzay çağına erişmiş olsak da şiddetini artırarak devam etmektedir. Bunu aşmanın en etkili yolu eğitimidir ki bu da tüm kesimi içeren bir kapsamda olmalıdır.

Kadınların baskı ve zulüm görmediği, cinsiyetçi tutumlara maruz bırakılmadığı, toplumun her kesiminde dışlanmadan, özgürce yaşadığımız günler görmek dileğiyle...